

3. Про відходи: Закон України від 5 березня 1998 р. № 187/98-ВР. Редакція від 18 груд. 2017 р. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/187/98>
4. Про Загальнодержавну програму поводження з токсичними відходами: Закон України [прийнято ВР 14 верес. 2000 р. № 1947-III]. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1947-14>.
5. Про схвалення Національної стратегії управління відходами в Україні до 2030 року. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 8 лист. 2017 р. № 820-р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/820-2017>
6. Романів М. В. Проблеми утилізації сміття в Україні. URL: <http://intkonf.org/romaniv-mv-problema-utilizatsiyi-smittya-v-ukrayini/>
7. Сміття у світі та Україні. URL: <https://sites.google.com/site/smittaushvitaukraieni/assignments/home-workforweekof october25th>
8. Управління відходами/Міністерство екології і природних ресурсів України. URL: <https://menr.gov.ua/timeline/Vidhodi-ta-nebezpechni-rechovini.html>

References

1. Doskich V. (2016) Sortuvannya smittja v Ukraini: vyjty na novyj rivenj [Sorting garbage in Ukraine: get to the next level]. UNIAN. Retrieved from <http://ecology.unian.ua/1327494-sortuvannya-smittya-v-ukrajini-viyti-na-noviy-riven.html> [in Ukrainian].
2. Oficijnyj sajт Derzhavnoji sluzhby statystyky Ukrainy [Official site of the State Statistics Service of Ukraine]. *ukrstat.gov.ua*. Retrieved from <http://ukrstat.gov.ua/> [in Ukrainian].
3. Zakon Ukrainy «Pro vidkhody» [«The Law of Ukraine «On Waste»]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/187/98> [in Ukrainian].
4. Zakon Ukrainy «Pro Zaghaljnoderzhavnu prohramu povodzhennja z toksychnymy vidkhodamy» [Law of Ukraine «On the National Program on Toxic Wastes Management»]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1947-14> [in Ukrainian].
5. Rozporjadzhennja Kabinetu Ministriv Ukrainy «Pro skhvalennja Nacionaljnoji strateghiji upravlinnja vidkhodamy v Ukraini do 2030 roku» [Order of the Cabinet of Ministers of Ukraine «On Approval of the National Strategy for Waste Management in Ukraine until 2030»]. (n.d.). *zakon.rada.gov.ua*. Retrieved from <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/820-2017> [in Ukrainian].
6. Romaniv M. V. (2015) Problemy utylizaciji smittja v Ukraini [Problems of garbage disposal in Ukraine]. *intkonf.org*. Retrieved from <http://intkonf.org/romaniv-mv-problema-utilizatsiyi-smittya-v-ukrayini/> [in Ukrainian].
7. Smittja u sviti ta Ukraini [Garbage in the world and Ukraine]. *sites.google.com*. Retrieved from <https://sites.google.com/site/smittaushvitaukraieni/home> [in Ukrainian].
8. Upravlinnja vidkhodamy [Waste management]. (n.d.). *menr.gov.ua*. Retrieved from <https://menr.gov.ua/timeline/Vidhodi-ta-nebezpechni-rechovini.html> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 12.10.2018 р.

УДК 332.133.6

Івашко Олена,
кандидат економічних наук, доцент,
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки,
кафедра фінансів, банківської справи та страхування,
м. Луцьк; e-mail: olena.ivasko@gmail.com
<https://doi.org/10.29038/2411-4014-2018-04-32-40>

ІНДУСТРІАЛЬНІ ПАРКИ В СИСТЕМІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ ДЕРЖАВИ: ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА

У статті розкрито актуальність проблеми створення й організації діяльності індустріальних парків як інструменту підтримки розвитку малих і середніх підприємств, активізації інвестиційної діяльності держави з метою її економічного зростання. Висвітлено значення індустріальних парків у сучасних умовах господарювання. Розкрито передумови та основні етапи створення індустріальних парків в Україні. Визначено провідні й конкурентні ознаки індустріальних парків, умови та вигоди від інвестування кожного учасника проекту. Розглянуто світовий досвід створення й функціонування індустріальних парків. Проаналізовано законодавчу

базу, можливі умови фінансування та напрями державної підтримки індустріальних парків. Розглянуто конкретні приклади їх створення в окремих регіонах України, визначено переваги й недоліки спеціальних режимів інвестування. Даються пропозиції, реалізація яких сприятиме підвищенню ефективності функціонування індустріальних парків та забезпеченню їх позитивного впливу на розвиток національної економіки.

Ключові слова: державна підтримка, індустріальний парк, інвестиції, інвестиційна безпека, регіон, стратегічний розвиток.

Ивашко Елена,
кандидат экономических наук, доцент,
Восточноевропейский национальный университет имени Леси Украинки,
кафедра финансов, банковской деятельности и страхования,
г. Луцк; e-mail: olena.ivashko@gmail.com

ИНДУСТРИАЛЬНЫЕ ПАРКИ В СИСТЕМЕ ИНВЕСТИЦИОННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ ГОСУДАРСТВА: ТЕОРИЯ И ПРАКТИКА

В статье раскрывается актуальность проблемы создания и организации деятельности индустриальных парков как инструмента поддержки развития малых и средних предприятий, активизации инвестиционной деятельности государства с целью ее экономического роста. Рассматривается значение индустриальных парков в современных условиях хозяйствования. Раскрываются предпосылки и основные этапы создания индустриальных парков в Украине. Определяются и конкурентные признаки индустриальных парков, условия и выгоды от инвестирования каждого участника проекта. Рассматривается мировой опыт создания и функционирования индустриальных парков. Анализируются законодательная база, возможные условия финансирования и направления государственной поддержки индустриальных парков. Рассматриваются конкретные примеры создания индустриальных парков в отдельных регионах Украины, определяются преимущества и недостатки данных специальных режимов инвестирования. Даются предложения, реализация которых будет способствовать повышению эффективности функционирования индустриальных парков и обеспечению их положительного влияния на развитие национальной экономики.

Ключевые слова: государственная поддержка, индустриальный парк, инвестиции, инвестиционная безопасность, регион, стратегическое развитие.

Olena Ivashko,
PhD in Economics, Associate Professor,
Lesya Ukrainka Eastern European National University,
Department of Finance, Banking and Insurance,
Luck; e-mail: olena.ivashko@gmail.com

INDUSTRIAL PARKS IN THE SYSTEM OF INVESTMENT SECURITY OF THE STATE: THEORY AND PRACTICE

The article analyzes the problem of creating and organizing the activity of industrial parks as an instrument for supporting the development of small and medium-sized enterprises, and intensifying the investment activity of the state with a view to its economic growth. The importance of industrial parks in modern economic conditions is analyzed. The preconditions and the main stages of creation of industrial parks in Ukraine are revealed. The basic and competitive features of industrial parks, conditions and benefits from investment of each participant of the project are determined. The world experience in the development and functioning of industrial parks is considered. The legal base, possible financing conditions and directions of state support of industrial parks are analyzed. The concrete examples of the creation of industrial parks in separate regions of Ukraine are considered, the advantages and disadvantages of the data of special investment regimes are determined. The proposals, the implementation of which will contribute to increasing the efficiency of the functioning of industrial parks and ensuring their positive impact on the development of the national economy. It's determined that the creation of industrial parks contributes to the improvement of the investment climate, the implementation of a range of innovative opportunities and ensuring a healthy competitive environment for doing business. Industrial parks today give a chance to carry out a serious technological revolution in Ukraine, attract «smart» investments, which will be aimed at technology and modernization of the national commodity producer. The main results of the creation of industrial parks in Ukraine can be: attraction of investments; increase of tax revenues to the budget; creating new jobs; creation of environmentally friendly industrial production; inhibition of educational and labour migration of the population and others.

Key words: state support, industrial park, investments, investment security, region, strategic development.

Постановка проблеми. Реалізація заявлених в Україні економічних реформ потребує значних фінансових ресурсів, залучення яких не можливе без активізації інвестиційної діяльності. Однак

залучення потенційних інвесторів та підвищення інвестиційної активності повинно поєднуватись із гарантуванням належного рівня інвестиційної безпеки держави як важливої складової частини фінансової безпеки. Фінансова безпека держави, зі свого боку, залежить від інвестиційного клімату, тобто сукупності політичних, правових, економічних та соціальних умов, що забезпечують інвестиційну діяльність вітчизняних та закордонних інвесторів.

Держава повинна сприяти формуванню привабливого інвестиційного клімату й гарантувати інвесторам недоторканність їхнього капіталу, можливість його повернення з відповідним прибутком. Сьогодні інвестиційний клімат України є негативним, що пов'язано з політичною нестабільністю, військовими діями на Сході України та недосконалістю законодавчо-нормативної бази у сфері іноземного інвестування зокрема.

У цьому контексті доцільно розглядати створення індустріальних парків (ІП) як рушійну силу розвитку національної економіки, упровадження нової форми ведення бізнесу, залучення інвестицій та фінансове підґрунтя забезпечення проведення економічних реформ в Україні.

Аналіз досліджень цієї проблеми. Питанням формування сприятливого інвестиційного клімату приділяли увагу такі вітчизняні та зарубіжні вчені, як Б. Андрушків, Т. Бень, Т. Бірман, В. Брич, В. Гесць, В. Гончаров, О. Данилов, О. Єгорова, С. Ілляшенко, О. Кузьмін, О. Молдаван, А. Пересада, А. Савчук, В. Стадник, А. Череп, С. Шмідт, Д. Штефанич та ін. Однак огляд матеріалів із проблем створення й функціонування індустріальних парків підтверджує недостатність наукових досліджень у цьому напрямі.

Постановка завдання. Мета дослідження – висвітлення сутності індустріальних парків та їх ролі в забезпеченні розвитку держави в цілому й регіонів зокрема.

Виклад основного матеріалу. Концепція першого індустріального парку сформована в 1896 р. англійським фінансистом Ернестом Холі, який придбав 10 га землі вздовж Манчестерського морського каналу й започаткував на цій території перший у світі індустріальний парк – Трафффорд парк (Trafford Park). У 1910 р. Генрі Форд, засновник Ford Motor Company, розмістив саме тут свій перший автомобільний завод у Європі.

Із початку ХХ ст. індустріальні парки активно створювалися в Європі й США, розміщуючись переважно у великих містах, транспортних вузлах і портових зонах. В останні десятиліття вони активно розвивалися у державу Азіатського регіону, Східної Європи та Прибалтики. Серед найбільш відомих у світі відзначаються Силіконова долина в Каліфорнії (США), Сколково (Росія), Калундборг (Данія), Туен Мун (Гонг-Конг) та понад 100 інших у світі.

В Україні спроби активізувати інвестиційну діяльність за допомогою спеціальних режимів інвестування, а саме вільних (спеціальних) економічних зон, територій пріоритетного розвитку й технологічних парків, почали ще в 1998 р.

Згідно із законом України «Про індустріальні парки» від 21.06.2012 №5018, індустріальний парк – це визначена відповідно до містобудівної документації та земельного кадастру, облаштована певною інфраструктурою земельна ділянка, у межах якої учасники індустріального парку можуть виконувати господарську діяльність у сфері промислового виробництва, науково-дослідну й діяльність у сфері інформації та телекомунікацій на умовах, визначених цим Законом України й Договором про виконання господарської діяльності в межах індустріального парку [1].

Також під індустріальним парком розуміємо спеціально організовану для розміщення нових виробництв територію, забезпечену енергоносіями, інфраструктурою, необхідними адміністративно-правовими умовами, керовану спеціалізованою компанією [2].

За іншим трактуванням, індустріальним парком є промислова площадка, на якій ведуть свою діяльність кілька незалежних підприємств з однієї або різних галузей. Розмістивши свої виробництва на загальній території, такі суб'єкти господарювання найчастіше пов'язані загальними ланцюжками створення доданої вартості й ділять спільну інфраструктуру парку та послуги, надані громадською або приватною керуючою компанією [6, с. 266].

Індустріальні парки створюються задля формування механізмів ефективного задоволення попиту інвесторів на майданчики, підготовлені до розміщення об'єктів інноваційної сфери, промисловості, логістики й супутнього сервісу, підвищення якості життя населення, усунення диспропорцій у рівнях розвитку регіонів за допомогою поліпшення інвестиційного та інноваційного клімату, забезпечення зайнятості працездатного населення й створення умов для розгортання на базі промислових парків конкурентоспроможних промислових виробництв і супутнього сервісу.

Отже, індустріальний (промисловий) парк – це керований єдиним оператором (спеціалізованою керуючою компанією) комплекс об'єктів нерухомості, що складається із земельної ділянки (ділянок)

із виробничими, адміністративними, складськими та іншими приміщеннями й спорудами, забезпечений енергоносіями, інженерною й транспортною інфраструктурою та адміністративно-правовими умовами для розміщення виробництва. Як бачимо, поняття «індустріальний парк» і «промисловий парк» тотожні. Однак вони відрізняються від поняття «технопарк». Головна відмінність між індустріальними й технологічними парками полягає в тому, що перші створюють умови у вигляді забезпечення підприємств інфраструктурою для виконання їх основної виробничої діяльності, а технопарки сприяють розробці, упровадженню нових технологій у виробництво. Тобто для технопарків обов'язково є присутність науково-дослідної складової (НДІ, університети, наукові центри тощо) [6, с. 267].

Отже, індустріальний парк створюється з метою розвитку бізнесу, а технопарк – задля еволюції нових технологій, проведення наукових досліджень, розробок, сприяння інноваційній діяльності.

Створення індустріальних парків в Україні дасть змогу сконцентрувати промислове виробництво на обмежених площах за межами житлових, історико-культурних і рекреаційних територій міст.

Основними завданнями створення індустріального парку є:

- забезпечення зростання надходжень у місцеві бюджети, передусім, за рахунок створення додаткових робочих місць і збільшення середньої заробітної плати (податок на доходи фізичних осіб);
- забезпечення збалансованості, пропорційності й комплексності соціально-економічного розвитку територіальних утворень регіонів;
- підтримка в проведенні модернізації та реструктуризації підприємств усіх видів діяльності задля підвищення їхньої рентабельності й конкурентоспроможності;
- забезпечення стабільності умов інвестиційної діяльності протягом усього періоду створення інфраструктури та облаштованості індустріального парку;
- створення умов для підвищення добробуту й купівельної спроможності населення регіону;
- забезпечення сприятливих умов для розвитку малого та середнього підприємництва завдяки діяльності індустріального парку на території регіону.

За створення індустріального парку на регіональному рівні реалізуватимуться такі основні принципи:

- раціональність використання науково-виробничого потенціалу регіону, його земельних, природних і трудових ресурсів;
- недискримінаційне ставлення до резидентів парку, незалежно від обсягу інвестицій і країни походження;
- невтручання у виробничу діяльність та надання послуг резидентами індустріального парку;
- забезпечення всім резидентам індустріального парку рівних умов доступу до послуг;
- стимулювання створення нових робочих місць;
- пріоритетний розвиток видів діяльності, передбачених метою створення індустріального парку;
- реалізація соціального партнерства у сфері праці працівників (представників працівників), роботодавців (представників роботодавців) й органів місцевого самоврядування;
- розмежування повноважень і відповідальності всіх учасників процесу створення індустріального парку;
- переважна реалізація механізмів державно-приватного партнерства при створенні інфраструктури індустріального парку;
- екологізація виробничо-господарської діяльності й раціонального природокористування [5].

В економічній практиці ідея створення індустріальних парків не є новою. Багато держав світу за їх допомогою активізували інвестиційну та інноваційну сфери економіки. Парки створювали умови для виникнення нових підприємств, реорганізації вже наявних, зародження нових сфер бізнесу. Упровадження високих технологій у виробництві збільшувало обсяги та асортимент випуску продукції, підвищувало конкурентоспроможність економіки й, що дуже важливо як на сьогодні, створювало нові робочі місця.

Значний досвід функціонування індустріальних парків у багатьох країнах світу довів високу ефективність цього організаційно-економічного механізму, що сприяє створенню нових робочих місць і водночас виступає потужними рушієм місцевого та регіонального розвитку, подолання депресивності окремих територій.

Промислові парки – досить популярний вид організації виробництва в усьому світі. Такі світові компанії-лідери, як Tesla, Apple, Microsoft, Bridgestone, Liebherr, Toyota, Yamaha і багато інших,

використовують їх для виробництва товарів та розробки нових технологій. Попит серед виробничих підприємств на площі в парках досить великий, це підтверджується цифрами. Наприклад, у США створено вже понад 400 індустріальних парків, у Німеччині – 200, у Чехії – 140. Польща за останні 25 років заснувала понад 70 парків.

Позитивний досвід таких країн, як Росія, Словенія, Чехія, США, Англія, де створено індустріальні парки як спеціалізовані об'єкти власника, лише підтверджує ефективність новації. У Туреччині закон щодо організованих промислових зон ухвалено ще у 2000 р. – створено 263 індустріальні парки, 148 із яких уже функціонують. Лише за період із 2002 р. до 2010 р. ВВП Туреччини та її експорт збільшилися втричі. У Китаї функціонують п'ять СЕЗ і 54 індустріальні парки, котрі забезпечують 10 % ВВП, 30 % прямих іноземних інвестицій та 37 % товарного експорту.

У світовій практиці 1 га території індустріального парку — це від 1 до 5,0 млн дол. інвестицій та від 20 до 50 нових робочих місць. За даними експертів, на створення індустріальних парків в Україні потрібних від 7 до 10 тис. га, що становить не більше ніж 0,00017 % земельних ресурсів України.

Так, у Польщі сьогодні в 14 спеціальних економічних зонах функціонує 77 індустріальних та технологічних парків. Відповідне законодавство, котре регулює діяльність таких зон, розроблене ще в 1994 р. («The Polish Act of 1994 on Special Economic Zones»). Першу спеціальну економічну зону в Польщі створено в 1995 р. (SEZ «Mielec»).

Варто зазначити, що внесок польських СЕЗів, де розміщені їхні індустріальні парки, в історію економічного успіху країни надзвичайно вагомий. Понад 100 млрд злотих (близько 25 млрд євро) інвестицій та 300 тис. робочих місць – це прямі результати діяльності цих утворень, не враховуючи величезних опосередкованих позитивних ефектів для економіки. Коли під час вступу в ЄС від Польщі вимагали відмовитися від СЕЗів, поляки вибороли власне право зберегти їх і згодом навіть розширили їх територію втричі – із 6,5 тис. га до 16,2 тис. га. Функціонування зазначених спеціальних режимів інвестування в Польщі за згодою ЄС продовжено до 2026 р.

За даними Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами [2], один індустріальний парк (середньої площі 200 га) може залучити від 10 до кількох десятків компаній, інвестицій на суму не менше ніж 200 млн дол. США та створити від 2,5 до 10 тис. нових робочих місць. Для порівняння: за 2000–2012 р. у 12 спеціальних економічних зонах, 72 територіях пріоритетного розвитку та 8 технологічних парках України залучено інвестицій на суму близько 6,5 млрд дол. США та створено близько 71 тис. нових робочих місць.

Грамотно організований індустріальний парк дає точку росту для регіону або ж країни в цілому, залучаючи інвестиції, організовуючи робочі місця, розвиваючи промисловість держави. Хорошим прикладом є В'єтнам, де на цей момент нараховується близько 200 промислових парків, на частку яких припадає близько 25 % ВВП країни і близько 40 % від усіх інвестицій. В Угорщині приблизно таку саму кількість індустріальних парків створюють 200 000 робочих місць і становлять 18 % від ВВП.

Із 2013 р. відповідно до Закону України «Про індустріальні парки» ініційовано створення 26 індустріальних парків, 20 із яких уключено до Реєстру індустріальних парків. Станом на 23.08.2018 р. в Україні вже існує 46 індустріальних парків. Місцевими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та приватними суб'єктами опрацьовуються питання щодо створення нових індустріальних парків у Запорізькій, Закарпатській, Житомирській, Івано-Франківській, Львівській, Миколаївській, Рівненській, Херсонській, Чернігівській, Чернівецькій, Кіровоградській, Волинській, Тернопільській областях та в м. Києві

Досвід зарубіжних країн свідчить, що створення індустріальних (промислових) парків – один із перспективних способів залучення інвестицій, зокрема іноземних, для розвитку економіки. Тож Україні на цьому етапі її розвитку доцільно не вигадувати щось нове, а перейняти світовий досвід.

Сьогодні, щоб відкрити підприємство, потрібно пройти через значні складнощі: знайти кошти, отримати низку дозволів, підвести комунікації й т. ін. Для збільшення кількості нових підприємств потрібен якийсь дієвий механізм. Ним можуть виступати індустріальні парки, тобто території, де створено інфраструктуру: наявні підведені комунікації, логістичні склади, транспорт.

Інвестору сьогодні, зазвичай, доводиться починати реалізацію проекту з будівництва інфраструктури, підведення комунікацій і мереж, що призводить до великих додаткових витрат та збільшення терміну окупності інвестицій. Наприклад, тримільйонний інвестиційний проект відразу

може дорожчати більше ніж утричі. Щорічно наша держава втрачає десятки західних інвесторів через те, що не створено умов для вигідного й швидкого початку бізнесу.

Крім того, організація індустріального парку вимагає істотно менших укладень, ніж будівництво бізнес-центру, у той же час його окупність досягається за більш короткий термін.

Обов'язковими ознаками створення індустріальних парків є:

- земля (наявність дозволу на використання землі на певній території конкретного регіону);
- спеціалізовані об'єкти капітального будівництва;
- сучасна інженерна інфраструктура;
- наявність керуючої компанії;
- визначені юридичні умови (категорія землі, дозволи на використання землі та будівель, наявність погоджень зі службами з питань пожежної, екологічної безпеки, дотримання встановлених законодавством норм і вимог) [7].

Отже, земельна ділянка з необхідним інженерно-технічним оснащенням значно скоротить інвестору «час до ринку» – із 2–3 років до 6–9 місяців. Тобто індустріальні парки створюють привабливий інвестиційний клімат для інвесторів, а підтримка з боку держави відіграє роль додаткового заохочувального стимулу для інвестицій [13, с. 268].

Основні етапи створення та організації індустріального парку представлено на рис. 1.

Ініціаторами створення ІП можуть бути:

- органи державної влади щодо земельної ділянки державної власності;
- органи місцевого самоврядування щодо земельної ділянки комунальної власності;
- юридичні або фізичні особи – власники земельної ділянки приватної власності;
- юридичні або фізичні особи – орендарі земельної ділянки щодо земель державної, комунальної й приватної власності.

Рис. 1. Організація процесу (етапи) створення індустріальних парків

Учасниками ІП можуть бути суб'єкти господарювання, зареєстровані на території адміністративно-територіальної одиниці України, у межах якої розміщений ІП.

Основними джерелами фінансування індустріальних парків, згідно зі ст. 12 Закону України «Про індустріальні парки», є:

- кошти державного та місцевих бюджетів;

- кошти приватних інвесторів;
- кошти, залучені за моделлю державно-приватного партнерства;
- кредити банків та фінансово-кредитних установ;
- інші джерела фінансування [1].

Право власності на земельні ділянки, на яких створено індустріальні парки в Україні, представлено на рис. 2.

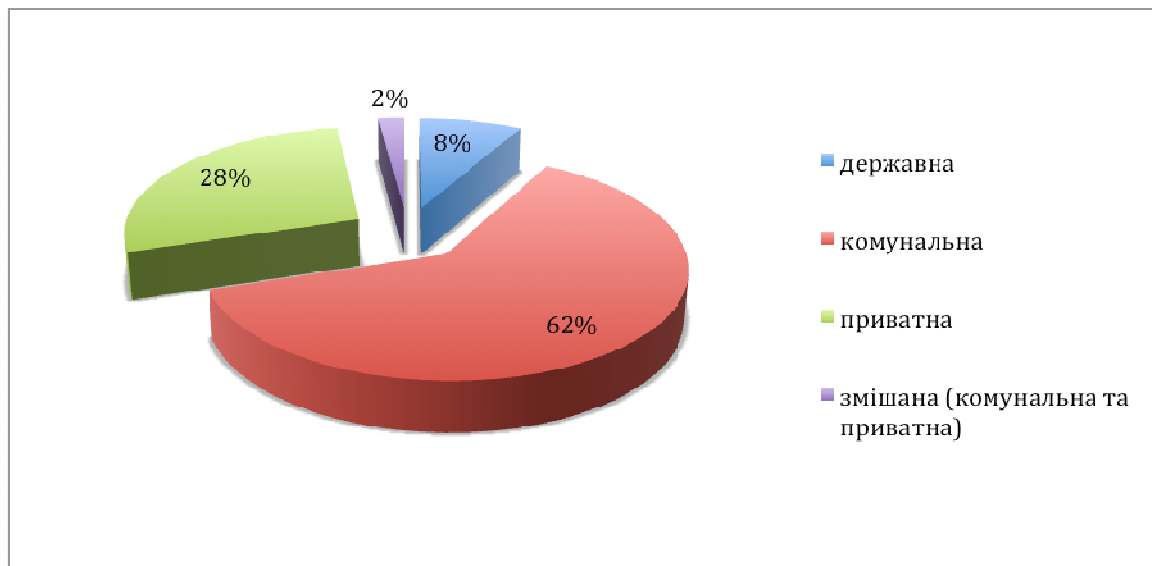

Рис. 2. Частка прав власності на земельні ділянки, на яких створено індустріальні парки в Україні

Механізм державної підтримки та умови розвитку індустріальних парків представлено в табл. 1.

Таблиця 1

Основні напрями державної підтримки індустріальних парків

Напрями підтримки	Умови
Звільнення від сплати ввізного мита та ПДВ на імпортоване обладнання, устаткування та комплектуючі	Полегшує створення інфраструктури та сприятиме використанню нової техніки й технологій
Пільгові умови оподаткування, включаючи 50 % оплати податку на прибуток	Нагромадження капіталу та його перерозподіл для розвитку ІП
Звільнення від пайової участі в розвитку інфраструктури населеного пункту	Стимулює створення інфраструктури ІП, зниження витрат
Надання території та інфраструктури (вода, електроенергія, газ, каналізація) за рахунок місцевих і державного бюджетів	Сприяє розвитку ІП, стимулює створення його інфраструктури, зниження витрат
Спрощення доступу до земельних ділянок промислового призначення та дозвільних процедур	Скорочує часові витрати, унеможливує бюрократичні та корупційні прояви
Цільове фінансування на безповоротній основі, пільгові кредити та ін. підтримка	Створення інфраструктури ІП, забезпечення розвитку промислового виробництва та бізнесу регіону

Вигодами для учасників ІП є мінімізація витрат матеріальних, фінансових, трудових і часових ресурсів, необхідних для започаткування господарської діяльності, можливість отримання послуг, пов'язаних із забезпеченням господарської діяльності, від керуючої компанії

Зі свого боку, вигоди для керуючих компаній – отримання доходів за рахунок надання в користування учасникам ІІ земельних і виробничих площ, обладнання, а також послуг, пов'язаних із забезпеченням їхньої господарської діяльності.

Вигодами для держави й місцевих громад є створення робочих місць, активізація господарської діяльності та забезпечення соціально-економічного розвитку відповідних територій, на яких розміщено ІІ.

Отже, можна відзначити такі переваги створення та функціонування ІІ:

- нульова ставка мита на обладнання й комплектуючі до нього, які не виробляються в Україні та ввозяться для облаштування індустріального парку;
- звільнення від пайової участі в розвитку інфраструктури населених пунктів, на території яких створено індустріальний парк;
- державна підтримка облаштування (підведення інженерно-транспортної інфраструктури) індустріального парку;
- прозора й проста процедура набуття прав власності на земельну ділянку в межах індустріального парку;
- час до ринку для учасників індустріального парку – 6–9 місяців.

Слід також зазначити, що створення індустріальних парків є особливою формою аутсорсингу, для того, щоб підприємства, які беруть участь у проектах, могли за рахунок концентрації на своїй основній діяльності отримати вигоду в конкурентній боротьбі, наприклад, використовуючи синергію та ефект масштабу в утриманні капіталомісткої інфраструктури, а також зменшенні певних ресурсів на необхідні послуги. Керуюча або девелоперська компанія переслідує мету: використовуючи позитивні фактори місця розміщення парку, підвищити його привабливість і знизити свої додаткові витрати на його утримання (наприклад розміщуючи нові виробництва).

Поряд із зазначеними позитивними моментами потрібно відзначити й певні недоліки в забезпеченні розвитку ІІ в Україні, як-от:

- загальнодержавна нестабільність;
- низька активність інвесторів;
- слабкі преференції для учасників індустріальних парків, порівняно з іншими країнами та ін.

Висновки. Виходячи з вищевикладеного, можна зробити висновок, що на сьогодні індустріальні парки як комплекси, що поєднують складські, виробничі, офісні й соціально-побутові приміщення, є досить популярними у світі. Саме їх можна вважати локомотивом розвитку національної економіки, інструментом еволюції вітчизняного промислового виробництва. Їх створення сприяє покращенню інвестиційного клімату, реалізації інноваційних можливостей та забезпеченню здорового конкурентного середовища для ведення бізнесу. Індустріальні парки нині дають шанс провести серйозну технологічну революцію в Україні, залучити «розумні» інвестиції, які будуть спрямовані на технології й модернізацію національного товаровиробника.

Отже, основними результатами створення індустріальних парків в Україні можуть бути залучення інвестицій; збільшення податкових надходжень до бюджету; створення нових робочих місць, екологічно чистих промислових виробництв; гальмування освітньої та трудової міграції населення й т. ін.

Джерела та література

1. Закон України «Про індустріальні парки» № 5018-IV від 21.06.2012 – <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5018-17>
2. Глаз К. Створення індустріальних парків в Україні: проблеми, перспективи, законодавчі ініціативи. URL: <http://investukraine.com>.
3. Євтушенко С. П'ять індустріальних парків України підтвердили свої реєстрації. URL: http://investukraine.com/uk/regions/industrial_parks.
4. Єгорова О.О. Щодо заходів стимулювання створення та функціонування індустріальних парків в Україні. URL: <http://www.niss.gov.ua/articles/1340/>.
5. Національний проект «Індустріальні парки України» – створення промислово-виробничої інфраструктури. URL: www.ukrproject.gov.ua/node/25
6. Малюта Л. Індустріальні парки – інноваційний вектор розвитку промислового виробництва. *Соціально-економічні проблеми і держава*. 2014. Вип. 1 (10). С. 264–276. URL: <http://sepd.ntu.edu.ua/images/stories/pdf/2014/14mlyrpv.pdf>.
7. Молдаван О. О. Доцільність запровадження індустріальних парків в Україні. URL: <http://dspace.nbuv.gov.ua/handle/123456789/36177>.
8. Поединок В. В. Правовий режим індустріальних парків в Україні. URL: http://www.snjurid.crimea.ua/arhiv/2013/26_2-2law/Pojedynok_V.V.pdf.

References

1. Zakon Ukrainy «Pro industrialni parky» pryiniatyj 21.06.2012 roku № 5018-IV [Law of Ukraine about industrial parks from 20.12.2015, № 5018-IV]. Retrieved from <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5018-17> [in Ukrainian].
2. Hlaz K. Stvorennya industrialnykh parkiv v Ukrayini: problemy, perspektyvy, zakonodavchi initsiatyvy [Establishment of industrial parks in Ukraine: problems, prospects, legislative initiatives]. Retrieved from: <http://investukraine.com>. [in Ukrainian].
3. Yevtushenko S. Piyat industrialnykh parkiv Ukrayiny pidtverdily svoyi reyestratsiyi. [The five industrial parks Ukraine confirmed their registration] Retrieved from: <http://investukraine.com/uk/regions/industrial-parks> [in Ukrainian].
4. Yehorova O. O. Shchodo zakhodiv stymuliuвання stvorennia ta funktsionuvannia industrialnykh parkiv v Ukraini [On measures to stimulate the creation and operation of industrial parks in Ukraine]. Retrieved from: <http://www.niss.gov.ua/articles/1340/>. [in Ukrainian].
5. Natsionalnyy proekt «Industrialni parky Ukrayiny» – stvorennya promyslovo-vyrobnychoyi infrastruktury [The National project «Industrial Parks of Ukraine» – the creation of industrial and manufacturing infrastructure]. Retrieved from: <http://www.ukrproject.gov.ua> [in Ukrainian].
6. Maliuta L. (2014) Industrialni parky – innovatsiinyi vektor rozvytku promyslovoho vyrobnytstva [Industrial parks are an innovative vector of development of industrial production] *Sotsialno-ekonomichni problemy i derzhava – Socio-economic problems and the state* 1(10), 264-276 [in Ukrainian].
7. Moldavan O. O. Dotsilnist zaprovadzhennia industrialnykh parkiv v Ukraini [The feasibility of the introduction of industrial parks in Ukraine]. Retrieved from: <http://dspace.nbu.gov.ua/handle/123456789/36177>. [in Ukrainian].
8. Poiedynok V. V. Pravovyi rezhym industrialnykh parkiv v Ukraini [Legal regime of industrial parks in Ukraine]. Retrieved from: <http://dspace.nbu.gov.ua/handle/123456789/36177> [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції 23.10.2018 р.